

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag, zondag van de Heilige Drie-eenheid,
wil ik met u natuurlijk graag wat nadenken
over onze Drie-ene God.

En ik wil dat proberen te doen
aan de hand van drie gelijkenissen
van Jezus zelf.

Ze staan bij elkaar in één hoofdstuk
in het evangelie van Lucas, hoofdstuk 15.

Jezus legt daar uit
waarom God zoekt naar zondaars.

En blijkbaar heeft Jezus daar
drie verschillende gelijkenissen voor nodig
om dat uit te leggen.

Maar deze drie gelijkenissen laten tegelijk ook iets zien
van God zelf, de Drie-ene God!

De laatste van deze drie gelijkenissen
is de meest bekende.

De gelijkenis van de verloren zoon.

Heel vaak haal ik die gelijkenis aan in mijn preken.

De eerste van deze drie gelijkenissen
is ook heel bekend, namelijk:

de herder met honderd schapen.

Eén raakt zoek.

En de herder laat dan vervolgens

de negenennegentig schapen in de wildernis achter
om dat ene schaapje te gaan zoeken.

De middelste van deze drie gelijkenissen
is wat minder bekend.

Een vrouw met tien munten,
waarvan er één zoek raakt.

En ze blijft net zolang zoeken tot ze dat ene muntje
heeft gevonden.

Drie gelijkenissen, die alle drie iets willen laten zien
van het zoeken van God naar ons, zondaars.

Maar ik denk dat deze drie gelijkenissen dus ook
iets laten zien van God zelf,
God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest.
De gelijkenis van de verloren zoon
laat natuurlijk iets zien van God de Vader
die naar zijn zoon zoekt.
Maar wat mij in deze gelijkenis opvalt is,
dat de vader zijn huis niet verlaat.
De vader blijft in het vaderhuis.
En als de zoon terugkomt,
dan loopt de vader hem wel tegemoet,
maar in principe verlaat de vader het vaderhuis niet.

Terwijl in de eerste gelijkenis
de herder wel actief op zoek gaat
naar dat ene verdwaalde schaapje
en zelfs de negenennegentig schapen achterlaat in de wildernis.
Het doet mij denken aan Jezus, de goede herder,
die ook alles achterlaat om ons, verloren schaapjes,
te gaan zoeken.
Hij verlaat zelfs de hoogste positie
die Hij bij zijn Vader had,
al van vóór de schepping.
We hoorden dat zo mooi in de eerste lezing.
'Ik was aan de zijde van God,
de Kunstenaar,
en ik was zijn troetelkind,
dag voor dag,
en speelde aldoor voor zijn aangezicht.'
Maar Jezus verlaat die gelukzalige positie in de hemel
om ons, verloren schaapjes,
in deze wereld te zoeken.

Maar waarom kwam God de Vader niet Zelf naar de aarde?

Of, waarom ging de vader in de gelijkenis van de verloren zoon,
niet zelf zoeken naar zijn zoon,
maar bleef hij thuis.

Ik moet natuurlijk heel voorzichtig zijn
om iets over de grootheid van God te zeggen.
Maar ik moest even aan het volgende denken.
Stel dat er in een vliegtuig tijdens een vlucht iets gebeurt.
Er breekt ruzie uit onder de passagiers.
En er blijken zelfs wapens in het spel te zijn.
Een levensgevaarlijke situatie.
Iemand moet ingrijpen.
Maar één persoon kan dat zeker niet doen.
De piloot, die achter de stuurknuppel zit.
Die mag zijn plek nooit verlaten.
Dus een steward of wie dan ook
zal moeten ingrijpen.
Maar nooit de piloot.
Zo kan God zijn troon ook nooit verlaten.

Natuurlijk verlangt God er naar
dat de verloren zoon zal terugkomen.
Maar nogmaals, Hij kan Zelf zijn troon niet verlaten.
Maar wat God wel kan doen is het volgende:
Hij kan zijn Zoon Jezus Christus naar onze wereld zenden
om ons te zoeken en te vinden.
En dat doet God dan ook!

Maar wat kunnen wij nu leren van
de middelste gelijkenis van die vrouw,
die één van haar tien muntjes verliest?
Het is een gelijkenis die veel minder
tot onze verbeelding spreekt.
En dat is precies wat past bij de Heilige Geest.
De Heilige Geest trekt ook nooit
de aandacht naar zich zelf toe.
Hij wil ons alleen maar bewegen naar Christus,
en naar God toe.

En zo verschijnt Hij bijvoorbeeld bij de Doop van Jezus,
als een duif.

Zo bescheiden, als een duif.

Nooit de aandacht naar Zichzelf trekkend als Persoon,
terwijl Hij toch de derde Persoon van God is.

En hetzelfde hoorden wij ook in het evangelie van vandaag.

Daar zegt Jezus over de Heilige Geest:

'Hij zal niet uit zichzelf spreken
maar spreken al wat Hij hoort.'

Kunt u zich voorstellen dat iemand
nooit een woord uit zichzelf spreekt,
maar alleen maar de woorden van een ander doorgeeft?
Toch is dat de Heilige Geest.

Nou, die zelfde bescheidenheid herken ik ook
in die middelste gelijkenis.

Zo totaal anders als bijvoorbeeld de herder
die op zoek gaat naar dat ene lammetje.

Of als de vader van de verloren zoon.

Maar hier gaat het alleen maar om een vrouw
die één muntje kwijt is geraakt.

Maar wie is die vrouw?

Het wordt ons niet verteld!

En wat is een muntje in vergelijking met
een verloren schaapje of een verloren zoon?

Kortom, deze gelijkenis beeldt iets uit
van de bescheidenheid van de Heilige Geest.

Maar diezelfde bescheidenheid geldt eigenlijk ook
voor Jezus zelf.

Jezus zegt ook ergens in het evangelie:

'Ik kan niets doen tenzij ik het de Vader zie doen.'

En zo zie je dat in de Goddelijke Drie-eenheid

zowel de Heilige Geest als Jezus

steeds richting de Vader gaan.

Zij bewegen beide steeds richting de Vader.

Maar je ziet ook dat God de Vader
zijn Zoon Jezus nodig heeft
om naar onze wereld af te kunnen dalen.
En dat de Heilige Geest tenslotte nodig is
om het liefdevolle hart van Jezus
in ons hart werkelijkheid te laten worden.
Dat zien we dan ook zo prachtige in de tweede lezing:
'Gods liefde is in ons hart uitgestort
door de Heilige Geest.'
Dat moet dus de Heilige Geest doen!
De Liefde van de Vader en van de Zoon,
in ons hart uitstorten.

Ik hoop dat deze drie gelijkenissen
van Jezus uit het evangelie van Lucas
ons ook iets laten zien van de rijkdom
van de Drie-eenheid van God.
Ik zou bijna willen zeggen:
De Vader en de Zoon en de Heilige Geest
kunnen niet zonder Elkaar!
En wij kunnen niet zonder Hen!
Amen!